

Vulpia alopecuros (SCHOUSB.) LINK, een Westmediterrane soort. In de Atlas der Nederlandse Grassen van J. LANDWEHR, bevindt zich onder nummer 39 een uitgebreide plaat met tekeningen van de plant.

In een recent artikel van P. AUQUIER in het *Bulletin van de Nationale Plantentuin van België* (47, 1977) wordt één Belgische vondst van deze soort vermeld (Nimy, 1948), en wel van de var. *lanata* BOISS. De gevonden plant werd met de « Flore de l'Afrique du Nord » van MAIRE, R. & WEILER, M. gedetermineerd als var. *vulgaris* BOISS., de typesoort, en dus beter genoemd var. *aloperucos* (deel 3, pag. 196).

Herbariummateriaal werd gedeponereerd in GENT onder mijn nummers 047, 048.

D. DUITSCHAEVER (De Pinte)

Arum italicum in de polders

Begin januari 1978 vonden we een uitgebreide populatie van *Arum italicum* MILL. subsp. *neglectum* (TOWNSEND) PRIME in het zgn. « Pre-senedebos », een polderbosje, tevens reigerkolonie, te Steenkerke bij Veurne (IFBL DO.28.12). Het betreft een vrij open aanplant van *Populus* × *canadensis* met wat verspreide *Sambucus*-struiken in de ondergroei en een bodembedekking van overwegend ± nitrofiële soorten (*Glechoma*, *Urtica dioica*, *Anthriscus sylvestris*, ...). *Arum* kwam hoofdzakelijk voor in het centrale gedeelte van het ± 2 ha grote bosje, nl. daar waar ook de meeste nestplaatsen van de reigers zijn.

In een ander polderbosje, gelegen aan het E-uiteinde van het Waggelwater te Sint-Andries-Brugge (IFBL C2.21) eveneens op klei en evenmin van natuurlijke oorsprong, kende één onzer (L. V.) *Arum italicum*, zelfde subsp., reeds sedert een vijftiental jaar. Begin 1978 zochten we deze groeiplaats opnieuw op. De populatie, enkele exemplaren slechts, was even groot gebleven.

Arum italicum is blijkens de Atlas (VAN ROMPAEY & DELVOSALLE, 1972, kaartje 1187) een zeldzame soort die nog niet eerder in het Maritiem district gevonden was. Volgens de Nouvelle Flore... (DE LANGHE et al., 1973 : 698) is *Arum italicum*, althans de subsp. *neglectum*, mogelijks inheems. In Nederland, wat noordelijker, opteert men duidelijk voor het adventief karakter ervan (HEUKELS & VAN OOSTSTROOM, 1970 : 823). Belangrijk in deze kontekst is uit te vissen hoe *Arum italicum* in deze bosjes kwam en in hoeverre hij bij ons tot bloei en tot vruchtzetting komt.

L. VANHECKE en J. RAMMELLOO (Meise)

Hygrocybe spadicea te Han-sur-Lesse

Hygrocybe spadicea (Sc. ex Fk.) KARST. werd op 15.10.1976 als een alleenstaand vruchtlichaam aangetroffen te Han-sur-Lesse, in een zeer mossenrijk gedeelte van een « arm » weiland tegenaan het « Bois de Niau ». Deze vrij forse soort (11 cm hoog, diam. hoed ± 6 cm) valt onmiddellijk op door de zeer donkerbruine, bisterkleurige, radiaal vezelige hoed, door de heldergele, wijd uit elkaar staande, vrije plaatjes en door de heldergele, vezelige steel. Mikroskopisch was ons specimen gekenmerkt door een vol-